

Sygn. akt VII U 2244/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lucyna Stąsik-Żmudziak

Protokolant sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2016 roku w Lublinie

sprawy C. Ł. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania C. Ł. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 11 września 2014 roku znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala C. Ł. (1) prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych od dnia (...) roku;

II. stwierdza, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie prawa do świadczenia w terminie.

Sygn. akt VII U 2244/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 września 2014 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił C. Ł. (1) prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r., Nr 1440, ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.). W uzasadnieniu podano, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił co najmniej 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. (k.351ae)

Z treści odwołania C. Ł. (2) wynika, że domagał się zmiany powyższej decyzji przez przyznanie prawa do emerytury po uprzednim ustaleniu, że wykonywał w budownictwie w szczególnych warunkach prace zbrojarsko-betoniarskie w okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w C. oraz w Przedsiębiorstwie (...) w C.. (k. 2as)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powtarzając argumentację przytoczoną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (k.6-7 as)

Na rozprawie strony podtrzymały swoje stanowiska procesowe.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca C. Ł. (1) urodził się w dniu (...) (k. 1 a.e.). Od dnia 01.02.1995 r. przyznano mu prawo do renty III grupy inwalidów pobieranej do 31.01.2002r. renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy a następnie ponownie ustalonej w okresie od 08.06.2007r. renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. (decyzja k. 42a.r.). Prawo do świadczenia przyznawane było mu kolejnymi decyzjami na dalsze okresy.

W dniu(...) r. C. Ł. (1) złożył wniosek o emeryturę, w treści którego zawarł oświadczenia o tym, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego ani nie pozostaje w stosunku pracy (wniosek k. 325-328 a.e.).

W oparciu o posiadane dokumenty organ rentowy ostatecznie ustalił łączny staż podlegania ubezpieczeniom na dzień 1 stycznia 1999 r. w wymiarze 25 lat. Żadnego z okresów zatrudnienia wnioskodawcy nie uwzględniono przy obliczaniu jego stażu pracy w warunkach szczególnych, ponieważ nie zostało złożone żadne świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

W tym stanie rzeczy wydana została zaskarżona decyzja. (k. 351ae)

C. Ł. (1) po skończeniu szkoły podstawowej zamieszkiwał razem z rodzicami i utrzymywał się z razem z nimi z pracy w gospodarstwie rolnym.

Z dniem (...) r. (będąc już osobą pełnoletnią – w wieku 19 lat) rozpoczął naukę w zawodzie monter konstrukcji żelbetowych w (...) Szkole Budowlanej dla (...) w L. filia w C.. Szkoła miała charakter wieczorowy. Jednocześnie z tym dniem wnioskodawca zawarł umowę o pracę z Przedsiębiorstwem(...) w C. na stanowisko uczestnika Ochotniczego Hufca Pracy. Umowa ta trwała do 30 czerwca 1975r. (umowa o pracę, świadectwo pracy ucznia (...) zawarte w aktach osobowych Przedsiębiorstwa (...)k. 13as)

W okresie zawartej umowy wnioskodawca pracował jako zbrojarz. Praca była wykonywana na budowach realizowanych przez (...) codziennie, w pełnym wymiarze czasu pracy przez 8 godzin. W tym okresie wnioskodawca był zakwaterowany w hotelu robotniczym (...), przedsiębiorstwo zapewniało zakwaterowanie, wyżywienie, ubrania robocze, dowóz na budowę a koszty były potrącane z należnej wypłaty. Po pracy uczniów OHP przywożono do hotelu i przez 3 dni w tygodniu po pracy od ok.17-18 wieczorem odbywała się nauka zawodu. Godzin nauki nie było dużo gdyż niewielki był zakres obowiązujących przedmiotów. (arkusz ocen wnioskodawcy nadesłany przez szkołę k. 47-48as)

W okresie nauki w OHP wnioskodawca przechodził również ćwiczenia wojskowe, zajęcia odbywały się w soboty i niedziele dwa razy z miesiącu. W związku z odbyciem 300 godzin zajęć wojskowych wnioskodawca miał zaliczone odbywanie służby wojskowej ostatecznie jako okres od 24.11.1973r. do 30.08.1975r. – wpis w książeczce wojskowej – k. 2var)

W okresie zatrudnienia jako uczeń OHP wnioskodawca przez cały czas świadczył pracę na budowie. Praca była wykonywana pod nadzorem instruktora, który uczył zawodu monter konstrukcji żelbetowych. Uczniom pokazywano jak pracować na wysokości, w jaki sposób korzystać ze sprzętu. Praca była wykonywana na wysokości 7-8 metrów.(...)był przedsiębiorstwem zajmującym się budową budynków z przeznaczeniem na do wykorzystania rolniczego: obór, wiat, budynków gospodarczych. Uczniowie OHP pracowali przy produkcji betonu, wyrabiali go w betoniarkach, zaprawiali beton, odbierali beton, wylewali beton, pracowali przy montażu płyt żelbetowych, przy ich mocowaniu, uszczelnianiu. Podobnie jak pozostali pracownicy wykonywali pracę w warunkach szczególnych w pełnym wymiarze czasu pracy. Po ukończeniu szkoły otrzymywali normalne świadectwo ukończenia szkoły zawodowej oraz jednocześnie świadectwo pracy. Okres zatrudnienia pracowniczego jako uczestnik OHP w(...) to 1 rok, 10 miesięcy i 20 dni. (dokumenty zawarte w aktach osobowych, świadectwo szkolne k. 337ae, zeznania wnioskodawcy k. 20-21as w zw. z k.57v as, zeznania świadka R. M. k. 36v-37as)

Po ukończeniu szkoły, w związku z tym, że poprzednia umowa o pracę wygasła wnioskodawca z dniem 15.10.1975r. zawarł nową umowę o pracę z Przedsiębiorstwem(...) w C.. Na jej podstawie wnioskodawcy powierzono obowiązki montera konstrukcji żelbetowych. W istocie wnioskodawca wykonywał prace budowlane zbrojarza betoniarza. Razem z innymi pracownikami najpierw wykonywał zbrojenia a następnie betonował. Pracował na betoniarni przy maszynie zwanej jompą przy produkcji płyt. Praca polegała na tym, że 4 zbrojarzy przygotowywało zbrojenie a tak przygotowaną formę kładziono na jompa i zalewano betonem. Beton był przywożony już gotowy. Wylewano go na wózki, następnie transportowano w okolice wibratora i ręcznie łopatą narzucano na formę. Potem zabetonowaną formę ubijano, wibrowano. Praca była bardzo ciężka fizycznie, wykonywana przez 8 godzin, w różnych warunkach atmosferycznych, w kurzu. Z(...) wnioskodawca nie posiadał świadectwa wykonywania pracy w warunkach szkodliwych. Nie ubiegał się o nie w okresie po ustaniu zatrudnienia, co nastąpiło 31.03.1977r. Obecnie uzyskanie takiego świadectwa nie jest możliwe ze względu na to, że zakład pracy nie istnieje i nie ma następcy prawnego.

W sumie wnioskodawca w (...) już jako pracownik a nie uczestnik OHP przepracował 1 rok, 5 miesięcy i 17 dni. (dowód zeznania wnioskodawcy k. 20-21as w zw. z k.57v as).

Następnie wnioskodawca podjął zatrudnienie w Rolniczej (...) w T. w oparciu o członkostwo w spółdzielni.

Kolejne zatrudnienie wiązało się z podjęciem pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...). Wnioskodawca zawarł z tym przedsiębiorstwem początkowo umowę na dwutygodniowy okres próbny od dnia 01.08.1979r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisko betoniarza zbrojarza a następnie od 15.08.1979r. na czas nieokreślony i powierzono mu obowiązki w pełnym wymiarze czasu pracy betoniarza zbrojarza, które wykonywał nieprzerwanie do 21.08.1987r. Po zdobyciu dodatkowych uprawnień związanych z ukończeniem kursu zgrzewacza elektrycznego metali wnioskodawcę oddelegowano do pracy na budowę osiedla na stanowisko montera konstrukcji żelbetowych. Od 01.11.1990r. powierzono wnioskodawcy stanowisko zbrojarza-zgrzewacza w Wydziale Z. i na takim stanowisku pracował do końca zatrudnienia w (...) tj. do 31.10.1993r. – w sumie po wyłączeniu urlopu bezpłatnego w okresie od 16.08.1991r. do 18.05.1992r. - 12 lat, 5 miesięcy i 28 dni. W okresie zatrudnienia w (...) wnioskodawca pracował na budowach bloków, osiedli mieszkaniowych. Przeważnie pracował jako zbrojarz na zakładzie przygotowując zbrojenie elementów budowlanych dla betoniarzy. Przygotowywano zbrojenie do form. Z huty przychodziła stal w pękach, cięto ją na kawałki a następnie wiązano w konstrukcje. Praca była wykonywana albo ręcznie – przy ręcznym wiązaniu lub cięciu stali albo na zgrzewarce. Praca zgrzewacza także polegała na wykonywaniu zbrojenia stalowego, z tym że dodatkowo stal zgrzewano elektrycznie na zgrzewarkach. Praca była wykonywana w warunkach szkodliwych. Z. mieściła się na jednej hali z betoniarnią, od pracujących maszyn był duży hałas. Na betoniarni wykonywano kostkę do budowy jezdni. Praca była w kurzu, zapyleniu. Wykonywana była zarówno na zakładzie jak i na powietrzu, w różnych warunkach atmosferycznych. W zależności od potrzeb wnioskodawcę przenoszono do pracy albo na stanowisko zbrojarza albo betoniarza. Był też wysyłany bezpośrednio na budowy. Wówczas montował na wysokości stal pod wieńce, pod płyty do zalania. Z tytułu wykonywanej pracy wypłacano dodatek szkodliwy. Wnioskodawca nie posiadał z tego zakładu pracy świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Obecnie z powodu likwidacji zakładu uzyskanie takiego świadectwa nie jest możliwe. (dowód akta osobowe z (...) wraz z umowami o pracę, angażami, świadectwem pracy k. 13as, zeznania wnioskodawcy k. 20-21as w zw. z k.57v as, zeznania świadków: K. W. k. 22-22vas, S. J. k. 22v-23as)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o wskazane dowody.

Przystępując do oceny dowodów osobowych należy stwierdzić, że przesłuchani w sprawie świadkowie: K. W. k. 22-22vas, S. J. k. 22v-23as) to osoby obce dla wnioskodawcy, które były zatrudnione razem z nim w trakcie omówionych okresów zatrudnienia związanych z (...) Przedsiębiorstwem (...) w C.. Miejsce wykonywania pracy oraz powierzone stanowiska i funkcje pozwalały im na codzienny bezpośredni kontakt. Świadczenie zgodnie wskazali, że c. Ł. pracował jako betoniarz zbrojarz, zgrzewacz monter konstrukcji żelbetowych wykonując prace bezpośrednio przy produkcji zbrojeń, betonu oraz montując konstrukcje żelbetowe na wysokościach na budowach (...). Świadczenie szczegółowo pracę wnioskodawcy, wykonywane czynności oraz czynniki szkodliwe, na które był

narażony wnioskodawca przy wykonywaniu swoich obowiązków. Zeznania świadków są logiczne i spójne, korelują ze sobą i z zeznaniami skarżącego, wobec czego Sąd uznał je za wiarygodne.

Powyzsza ocena dotyczy również zeznań samego wnioskodawcy C. Ł. (1), skoro były one zgodne z wiarygodnymi zeznaniami świadków. Wnioskodawca wystarczająco szczegółowo opisał swoje obowiązki we wszystkich zakładach pracy, które zostały potwierdzone przez świadków odnośnie kolejnego okresu zatrudnienia. Jego zeznania znalazły pełne oparcie w aktach osobowych, które Sąd zgromadził z poszczególnych przedsiębiorstw. Brak jest jakichkolwiek podstaw aby kwestionować jego zeznania. Zatrudnienie w okresie OHP zostało potwierdzone zeznaniami R. M., który podobnie jak wnioskodawca w tym samym okresie był uczniem opisanej szkoły zawodowej i posiadał identyczne jak wnioskodawca dowody na wykonywanie pracy w tym okresie. Sąd podjął próbę ustalenia zasad wykonywania zatrudnienia uczniów OHP w oparciu o informacje ze szkoły gdzie był prowadzone taki tok nauki. Jednakże podjęta w tym zakresie korespondencja nie dała wielkich wyników, gdyż szkoła z uwagi na znaczny upływ czasu nie posiadała w tym zakresie danych. Jedynie nadesłała do Sądu arkusz ocen wnioskodawcy, który jedynie potwierdził, że wnioskodawca był uczniem tej szkoły, co nie było sporne. Natomiast co organizacji pracy szkoła nie miała miarodajnych informacji. W tej sytuacji Sąd oparł się na zeznaniach wnioskodawcy i przesłuchanego świadka.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony również w oparciu o przytoczone dowody z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego oraz w aktach osobowych wnioskodawcy z omówionych zakładów pracy (koperta k. 13, as). Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie C. Ł. (1) jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), mężczyznom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat oraz okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat. Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Przepis art. 32 ust. 2 cytowanej ustawy stanowi, że za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym w ust. 2 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (art. 32 ust. 4 ustawy).

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Według § 3 cytowanego rozporządzenia okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Natomiast § 4 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Jednocześnie przepis § 1 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Sumując powyższe, aby nabyć prawo do emerytury C. Ł. (1) musiał spełnić łącznie następujące przesłanki:

- 1) osiągnąć obniżony do 60 lat wiek emerytalny;
- 2) nie przystąpić do otwartego funduszu emerytalnego lub wnieść o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w tym funduszu, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;
- 3) na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnić:
 - a) co najmniej 15-letni okres wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz
 - b) staż pracy w wymiarze co najmniej 25 lat.

Jak ustalono, skarżący nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, ma ukończone 60 lat życia i na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymował się co najmniej dwudziestopięcioletnim okresem uprawniającym do świadczenia.

Dokonując oceny, czy wykonywaną przez skarżącego pracę w trakcie omówionych okresów zatrudnienia można zakwalifikować jako pracę w szczególnych warunkach, należy przyznać, że wnioskodawca występując do organu rentowego o przyznanie świadczenia nie przedłożył stosownych świadectw na potwierdzenie tej okoliczności. Na tej podstawie Zakład nie uznał żadnego okresu zatrudnienia jako pracy w szczególnych warunkach. Taka sytuacja nie może dyskwalifikować możliwości ubiegania się o przedmiotowe świadczenie. Należy mieć na uwadze, że brak takiej dokumentacji nie oznacza sam w sobie, że pracownik nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Obowiązek sporządzenia odpowiednich świadectw obciąża pracodawcę, w związku, z czym wyciąganie jakichkolwiek negatywnych konsekwencji z nieścisłości w niej zawartych wobec pracownika byłoby dla niego nazbyt krzywdzące.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić w sposób pewny, że wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w warunkach szczególnych w następujących okresach:

- od 15.10.1975r. do 30.03.1977r. (1 rok, 5 miesięcy i 17 dni, jako betoniarz zbrojarz w trakcie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w C.. Zakres jego obowiązków odpowiadał opisanemu w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r. nr 8, poz. 43 ze zm.) – wykaz A, dział V „w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych”, poz. 4 „prace zbrojarskie i betoniarskie” oraz odpowiada stanowisku „betoniarza” i zbrojarz wymienionemu w wykazie A, dział V, poz. 4, pkt 2 i 3 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie stanowisk pracy w zakładach nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz.Urz. MBiPMB, Nr 3, poz. 6 ze zm.);

- Od 01.08.1979r. do 31.10.1993r. – w sumie po wyłączeniu urlopu bezpłatnego w okresie od 16.08.1991r. do 18.05.1992r. - 12 lat, 5 miesięcy i 28 dni jako betoniarz zbrojarz, zbrojarz betoniarz zgrzewacz, monter konstrukcji żelbetowych w okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) jego obowiązków odpowiadał

opisanemu w załączniku do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.– wykaz A, dział V „w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych”, poz. 4 „prace zbrojarskie i betoniarskie” oraz poz. 5 „prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości”.

W sumie w tych zakładach, przy wykonywaniu prac betoniarskich i zbrojarskich i montażowych w przedsiębiorstwach budowlanych wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych łącznie przez 14 lat, 11 miesięcy i 15 dni.

Ponadto Sąd uznał w zakresie brakującym do 15 lat okresów wykonywania pracy w warunkach szczególnych również okres pracy związanej z umową o pracę w charakterze uczestnika Ochotniczego Hufca Pracy zawartą przez wnioskodawcę z Przedsiębiorstwem (...) w C. i wykonywaną w pełnym wymiarze w okresie od 12.10.1973r. do 30.06.1975r. W tym okresie wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze wykonywał pracę w budownictwie w charakterze betoniarza zbrojarza i monter konstrukcji żelbetonowych a więc odpowiadające cytowanym wyżej przepisom rozporządzenia z 1983r. Okres pracy w okresie nauki w OHP – w szkole wieczorowej dla pracujących należy zaliczyć do okresów pracy w warunkach szczególnych gdyż wnioskodawca był już osobą dorosłą, nie stosowane były do niego reguły dotyczące czasu pracy młodocianych. Do czasu jego pracy nie był zaliczany okres nauki w szkole. Na budowie pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, jak każdy dorosły zatrudniony tak pracownik. Wykonywał pod nadzorem instruktora wszystkie czynności związane z pracą betoniarza, zbrojarza i monter konstrukcji zaliczane do prac w warunkach szczególnych. Identycznie okres pracy w warunkach szczególnych uczestnika OHP do uprawnień związanych z uzyskaniem prawa do emerytury we wcześniejszym wieku zaliczył Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 15.10.2013r. w sprawie III AUa 2456/12 oraz Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z 06.11.2013r. w sprawie III AUa 298/13.

W odniesieniu do wszystkich wymienionych wyżej okresów należy wskazać, że w pełni przez Sąd Okręgowy aprobowane stanowisko Sądu Najwyższego, nakazuje przy ustalaniu, czy wykonywana była praca w warunkach szczególnych, kierować się przede wszystkim rzeczywistym zakresem obowiązków, a nie nazwą stanowiska pracy (por. wyrok z dnia 19 maja 2011 r., III UK 174/10, z dnia 9 marca 2010 r., I UK 324/09, z dnia 8 czerwca 2011 r., I UK 393/10).

W związku z powyższym należy uznać, iż wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki niezbędne do ustalenia mu prawa do emerytury zawarte w omówionych przepisach. Prawo do świadczenia zostało ustalone od dnia (...) to jest od dnia złożenia wniosku w tym przedmiocie.

Biorąc pod uwagę, że ostatecznie wszystkie okoliczności dotyczące spornego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych zostały ustalone dopiero w postępowaniu przed sądem po złożeniu przez wnioskodawcę i świadków zeznań dotyczących wykonywania pracy w warunkach szczególnych oraz po analizie zgromadzonej dokumentacji osobowej Sąd stwierdził, że ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie prawa do świadczenia w terminie.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.